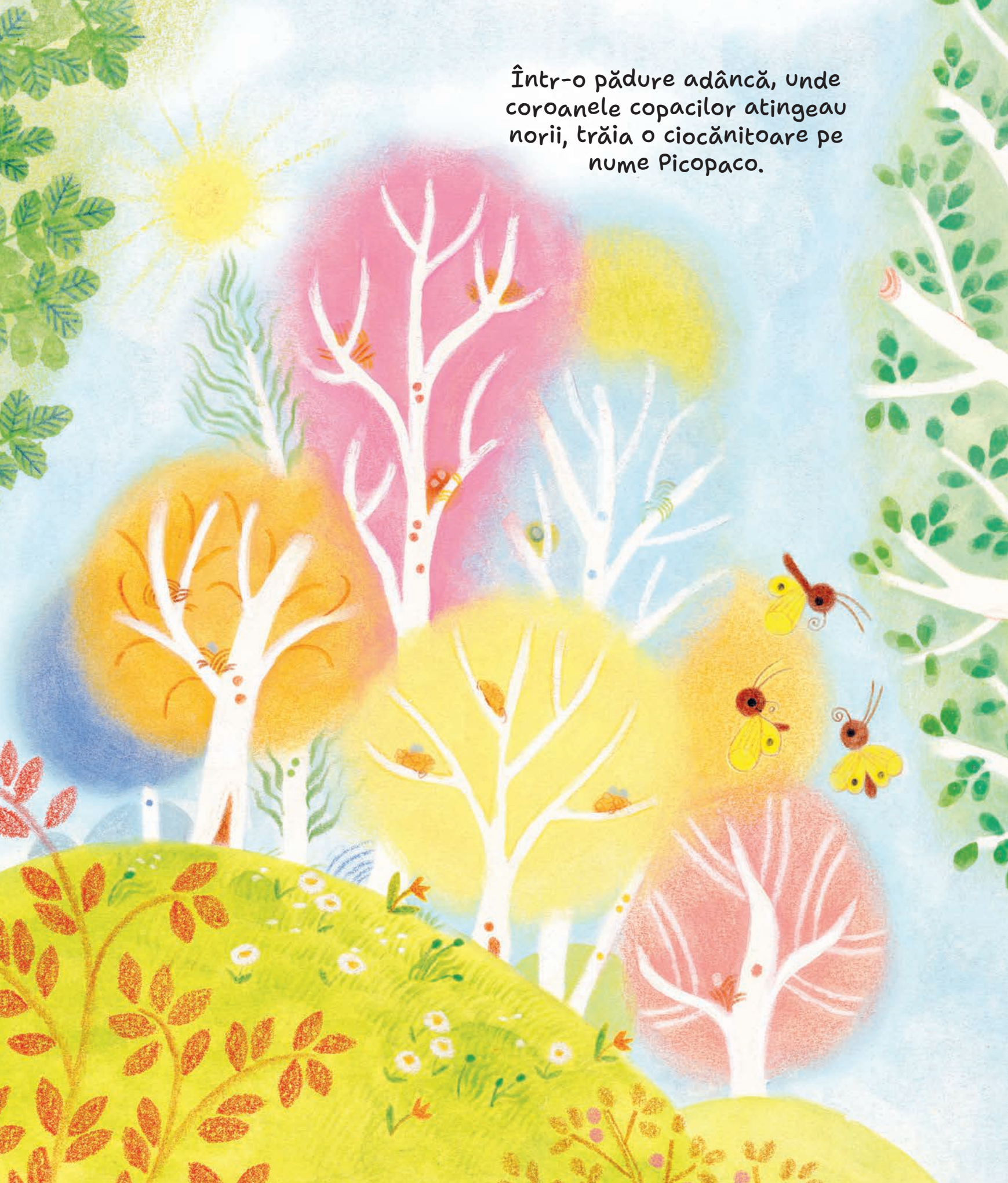

Într-o pădure adâncă, unde
coroanele copacilor atingeau
norii, trăia o ciocănitoare pe
nume Picopaco.

Spre deosebire de alte ciocănituri,
care-și făceau scorburi pentru a locui,
Picopaco și-a construit
o căsuță în copac.

Lui Picopaco îi plăcea să colecționeze obiecte rare...

...să cioplească jucării de
lemn cu ciocul său...

...și cel mai mult, să
construiască lucruri noi!

De fapt, cel mai mult își dorea să aibă prieteni cu care să împărtășească toate acestea.

Doar că, vezi tu, Picopaco avea o mică problemă...

Când vizita orașelul ciocănitoarelor, amalgamul de
zgomote și culori îi făcea capul morișcă.

cip-cirip
cip-cirip
cip-cirip

Ciripitul pușorilor
era prea strident,

Toc

Toc

Toc

și ciocănitul suratelor
sale era prea zgomotos.

Poc

Poc

Poc

Era un adevărat **HAOS!**

Piu
Piu

Piu

Piu

Fâl

Fâl

Fâl

Cirip, cirip, cirip

Aşa că zbură reţeor către casă,
departe de talmeş-balmeş.